

Simon Ernő 1920 – 2003

*Hazahívta az Úr Simon Ernőt is.
Közgazdász, férj és családapa volt, de legtöbbünk
emlékeiben úgy él, mint a Bokor sok-sok ünnepi
eseményének fáradhatatlan fotós dokumentátora.*

Kedves Ernő bátyám!

A halálnál is erősebb szeretet gyűjtött össze bennünket, reményben élő testvéreidet az utolsó, Veled közös csoporttalálkozóra. Sarkamban a kegyetlen idő sürgetésével, embervoltunk esendősége miatt szorongva állok előtted jó Ernő Bátyám, riadtságom okán akadozva formálom Téged körülvevő gondolataimat.

Siratom magamat, magunkat, családot a fel nem mérhető veszteségünk és elárvulásunk miatt. A reményben élő ember értelmet kereső, elfogadó, felocsúdó lelkiállapotában hálásan osztozunk a Te hallatlanul gazdag örökségeden. Számviteli emberként kísértés érzek arra, hogy leltárt készítek a Te ajándék-hosszú életed felmérhetetlenül sok szolgálatáról, érdeméről, gazdagságáról. Ugyanakkor érzem, mennyire foghíjas volna felmérésem, hiszen éppen az volt a legjellemzőbb tulajdonságod, hogy a jót szerényen és észrevétlenül tudtad tenni az önzetlen szeretet jegyében, ahogyan azt Urunk tanította, amit mi – saját énünket visszaszorítva – oly' nehezen tudunk megvalósítani. Ezért Istenünk Téged állított közénk, és benned mutatta meg álmát az önzetlen szeretetről.

Fogyatékos és sérült, az élet perifériájára szorult embereket felkaroltál, és áldozatosan gondoskodtál róluk, amikor magad is a legsúlyosabb egészségügyi gondokkal küszködtél. Sikertelment megtenned a lehetetlent: nem merültél el a saját fájdalmodban, gondodban, hanem tudtál másokért áldozatot hozni. Tudtál széleskörben Isten-országot építeni áldozatos tevékenységeddel, emberi kapcsolataiddal, buzdításaidal, figyelmes szervezéseddel. Adtad magad. Ennél több nincs. Így váltál a felebaráti, embertestvéri szeretet hőségévé, akinek kivételosen lobogó jószágos személyisége sugárzott felénk és ösztönzött bennünket. Ezért méltó és igazságos Rólad elmondani, Drága Ernő Bátyám – nem éltél hiába. Tőled szebb és jobb lett a Föld, enyhült az emberi fájdalom, fényt kapott az emberi szomorúság. Ugyanakkor a mindig jóízű, mosolygós egyéniséged sugárzását is folyamatosan élvezhettük, és felüdülést jelentettél szürke napjainkban.

Köszönjük, és nem feledjük szerető figyelmedet és szelíd, fátyolos tónusú, higgadt szavaidat, amivel nyugalmat és békességet igyekeztél teremteni. Köszönjük bölcs tárgyilagosságra törekvésedet, amely közel 30 éves együttműködésünk során építette a közösséget.

Pontosságod és lelkiismeretességed is példaértékű. Szavaidnak olyan hitele volt, ami mindannyiunk tiszteletét kiváltotta.

Kedves Ernő Bátyám! Olyan gazdag életed példája, hogy mindannyian részesedhettünk belőle. Értelmes és tartalmas életed a mélységes hiten, szereteten forrásozott, és ez a Te sugárzó egyéniséged titka. Ez a mi örökségünk. Emberi életünk gazdagságát és boldogságát a kiváló egyéniségekkel való kapcsolataink határozzák meg. Drága Ernő Bátyám! A Veled való kapcsolatunk ilyen drága kincs, amely nem vész el sohasem, sem nem rozsdásodik meg, hiszen az a szívünkbe íródott, és gazdaggá, szebbé tette életünket.

Most, amikor hálámat kifejezem Érted Istenünk felé, és megköszönöm életed példáját, szinte látom lelki szemeimmel, amint természetes szerénységed elhárítja tiszteletadásomat. Kedves Ernő Bátyám! Nem Neked, de nekünk van szükségünk arra, hogy Benned meglássuk Istenünk dicsőségét és az isteni értékrend csillogó tükröződését, mert az víz bennünket előbbre és egyre magasabbra.

Kedves Ernő Bátyám! Családodnak is lelki tőkéje voltál, megtapasztaltuk, mennyire szeretnek gyermekeid, és milyen fontos vagy drága Társadnak, akit most a legnagyobb vesztség ért. De megtapasztaltuk azt is, hogy Te mennyire vigyázón és szinte fájón szeretted családodat. Ezért is annál mélyebb az innen maradottak sebe. A „haláltestvér” embervoltunk része, csak nehezen barátokozunk. Vigasztaló tudat, hogy örök életre születésünk a halál kapuján túl történik. Emberi életünk csupa bizonytalanság, kérdőjel. Csak egy biztos kapaszkodónk van, az, hogy az Isten szeret bennünket, ezért hisszük, hogy a Te halálod is csak a szerető Isten egyik kezéből a másikba való áthelyezést jelenti. Az isteni nemes célokért lobogó életed Istenünk keblén folytatódik, de élsz tovább a mi szívünkben is, mert aki szeret, az nem hal meg, örökké él.

Köszönjük az örökséget, – megőrizzük, ápoljuk, és boldog találkozásunkkor Urunk közelében visszaigazoljuk.

Drága Ernő Bátyám! A boldog viszontlátás reményében köszönünk el Tőled.

Sági József